

Antiquae Lectionis Tomus ...

In Qvo XVI. Antiqua Monumenta Ad Historiam Mediae Aetatis Illustrandam,
Nunquam Edita

Canisius, Heinrich

Ingolstadii, 1601

De muliere, quæ brachio debili, panem sanguiscentem detulit, & sanata
est. Ode Monocolos Metrum Saphicum continuum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64144](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64144)

Ex Martyris delapsa sola corpore,
 Ne desoret pignus suis fidehibus.
 Hac dixerant vterq; nec moras agunt,
 Ad Illumina locum cui se transferunt:
 Euo graues requisere clericos,
 Vbi foret pignus sacrum reconditum,
 Quod vnicum Martyr reliquit integer,
 Illi sibi sacram dedere capsulam,
 Cum qua secus tumbam sedent Cysacij,
 Qui preminet patronus ipsius loci.
 Dum panderent capsam, breuemq; tollerent
 Ibi recondita salutis indicem,
 Vix nomen illic Martyris relegerant,
 Et mens eos, lumenq; visuum fugit:
 Tantum remansit virium sibi vel sensuum,
 Ut obditam capsam cito reponerent:
 Solo ruunt iacentq; supplices diu,
 Fletu petendo gratiam reatibus,
 Placant DEVM diutinis precatibus.
 Tandem prior redit vigor cum visibus.
 Auferre venerant loco sacro decus,
 Gratum tenent, quod non sibi perit salus.
 Vbiq; Martyrem regressi pradicant,
 Potentia qui preminens & gratia
 Audaciam premit leuatq; supplices.

De muliere, quæ brachio debili, panem sanguiscentem
detulit, & sanata est.

ODE MONOCOLOS. METRUM SA-
phicum continuum,

B Rachio languens mulier fidelis,
A sua poscit domina licere.

Vi comes vadat populo meanti
 Ad sepulchrum Martyris ob medelam:
 Denegabatur sibi quod petebat,
 Et minus compellitur ad laborem;
 Quæra que luce rogando perstat,
 Impeditam seseferens dolore
 Brachij, nil posse laboris usu;
 Idq; persuasum sibi spe medele,
 Quod DEI Martyr det opem precanti:
 Circulum de pane creauerat tum,
 Quem volebat, scilicet offerendum,
 Debili circumdare brachio posse;
 Hunc manu gestans dominam rogabat,
 Gratie ne claudat iter petende:
 Ira demum maior heram subibat,
 Ac iubet discedere seua vernam,
 Desidem culpans operis remissi.
 Circulum voti rapit efferata,
 Quem videt frangens madidum cruore,
 Et stupens cedit precibus petentis.
 Vota portat femina iam cruenta,
 Fama velox mira vehit peracta;
 Turba pagis proruit ex propinquis,
 Que viam præter numerum frequentans,
 Ducit agram præuia vel secuta.
 Ad sacram tumbam volat ante rumor,
 Inde rumoris venit ipsa causa,
 Intrat eadem femina gratiosam,
 Vota contestata DEO volente
 Ponit aræ sanguinolenta dona.
 Brachium cui debile conualescit.
 Hinc DEO laudes resonant cateruæ,

Gaudio

Gaudio dulci lachrymando passim,
 Panis Aetenses retulere fragmen
 Hospites pro testo domum regressi,
 Gratiae quo dona probare possent,
 Seculi laudanda per omne tempus.

• De foemina, cui lapis in lingua excreuerat.

ODE MONOCOLOS TETRASTROPHOS.

Metrum Anacreontium Hypercatalecticum; Constans
 Anapasto, duobus Iambis & semipede.

Mulier ferebat ore
 Lapidem tenente lingua,
 Fluidis humoribus qui
 Fuit ortus indecenter.
 Ea venit ad sepulchrum,
 Sua vota martyri dans;
 Sed ut osculatur aram,
 Cadit ore lapsa petra.
 Remeabat inde lata,
 Memorando ritè laudes
 Sibi praestita salutis.
 Populus stupet fidelis,
 Celebratur hic QVIRINVS,
 Sua tumba praedicatur
 Medicina singularis,
 Bona spes necessitatum.